

REGULÆ
SEU
CONSTITUTIONES

COMMUNES
CONGREGATIONIS MISSIONIS.

Sancta Trinitas unus Deus.
Verbum caro factum est.—O Salutaris hostia.
Et erat subditus illis Luc. 2.

MEXICI:—MDCCCXLIX.

Ex Typographia Religionis Vocis.

VINCENTIUS A PAULO,

SUPERIOR GENERALIS

CONGREGATIONIS MISSIONIS,

Dilectis nostris in Christo Fratribus, ejusdem
congregationis.

SACERDOTIBUS, CLERICIS & COAJU-
TORIBUS LAICIS.

SALUTEM IN DOMINO.

EN tandem, Fratres Dilectissimi, en
Regulæ seu Constitutiones Com-
munes nostræ Congregationis, tan-
topere á vobis desideratæ, ac tan-
diu expectatæ. Anni quidem circiter
triginta tres á prima ipsius Congre-
gationis Institutione effluxere, an-
tequam illas typis mandatas vobis
traderemus: sed eo consilio id egi-
mus, tum ut Christum Salvatorem
nostrum imitaremur, in eo quod cæ-
pit prius facere quam docere; tum

EPISTOLA.

ut quam plurimis occurreremus incommodis, quæ sine dubio oriri potuissent ex præmatura earumdem Regularum seu Constitutionum editione, ac proinde earum praxis & usus, visa fuissent postmodum aut nimis difficilia, aut minus congruentia. Hæc autem nostrâ cunctatio, atque agendi ratio ab illis nos periculis, Divina adjuvante Gratia, servavit; quinetiam effecit, ut Congregatio paulatim ac suaviter ipsas in praxim redegerit, priusquam illæ fuerint editæ. Nihil enim in illis animadvertetis, quod non jamdudum, imo & cum, maxima animi nostri oblectatione, mutuaque omnium vestrum ædificatione, in usu habueritis. Illas igitur, Fratres Dilectissimi, pari, quo vobis eas tradimus, affectu accipite. Illas considerate, non quidem ut ab humano spiritu productas, sed potius ut emanatas a Divino, a quo Bona cuncta procedunt; & sine quo non sumus sufficientes cogitare aliquid a nobis, quasi ex nobis. Etenim, quid in illis reperietis, quod vos aut ad vitiorum, fugam, aut ad virtutum acquisitionem, & ad Evangelicorum Docu-

EPISTOLA.

mentorū exercitiū non accendat, ac promoveat? Eaque de causa illas omnes, quantum in nobis fuit, ex Jesu Christi Spiritu, actionibusque vitæ ipsius (ut perspicere facile est) haurire conati sumus: quippe qui censuimus, eos viros qui ad continuationem Missionis ipsius Christi (quæ potissimum in Pauperum Evangelizatione consistit) vocati sunt debere ejusdem Christi sensibus & affectibus, imo eodem, quo ipse, Spiritu repleri, ipsiusque vestigiis inhærere.

De cetero ergo, Fratres, rogamus vos, & obsecramus in Domino Jesu, ut in exactam ipsarum Regularum observationem incumbatis; pro certo habentes, quod si illas servaveritis, ipsæ vos servabunt; & tandem ad finem optatum, hoc est, ad Cælestem Beatitudinem, securos vos deducant. *Amen.*

JESUS, MARIA, JOSEPH.

REGULÆ
SEU
CONSTITUTIONES
COMMUNES
CONGREGATIONIS MISSIONIS.

CAPUT PRIMUM.

De Fine & Instituto Congregationis.

DOMINUS noster JESUS-CRISTUS testante Scriptura sacra, missus in mundum, ut salvum faceret genus humanum, cœpit Facere & Docere. Primum quidem adimplevit, cum omne genus virtutum perfecte in pra-

2 C. 1. DE FINE & INSTITUTO

xim redegit, Secundum vero, quando Evangelizavit Pauperibus, tradiditque Apostolis ac Discipulis suis Scientiam ad Populos dirigendos necessariam. Et quoniam pusilla Congregatio Missionis cupit ipsum Christum Dominum, mediante ejus gratia, & pro virium suarum tenuitate, imitari; tum quoad ipsius virtutes, tum circa munia salutem proximispectantia: conveniens est, ut similibus mediis, ad pium hoc propositum rite exequendum, utatur. Idcirco ejus finis est, 1. Propriæ Perfectioni studere; nitendo scilicet pro viribus virtutes exercere, quibus summus iste Magister nos verbo & exemplo instituere dignatus fuit. 2. Evangelizare Pauperibus, maxime Ruricolis. 3. Ecclesiasticos adjuvare ad Scientias, Virtutesque acquirendas, ipsorum statui requisitas.

CONGREGATIONIS MISSIONIS. 3

2. Hæc Congregatio Ecclesiasticis & Laicis constat. Ecclesiasticorum munus est, exemplo ipsius Christi & Discipulorum, Oppida & Pagos perlustrare, in iisque Prædicando & Catechizando verbi divini Panem parvulis frangere; Confessiones generales totius anteaactæ vitæ suadere, & excipere; jurgia & lites componere; confraternitatem Charitatis instituere; Seminaria Externorum in nostris domibus erecta regere, & in illis docere; Exercitia spiritualia tradere; Conferentias Ecclesiasticorum externorum apud nos convocare, & dirigere; aliaque munia, prædictis functionibus deservientia, ac conformia, obire. Laicorum vero partes sunt, Ecclesiasticos in supradictis omnibus Ministeriis, Marthæ officio fungendo (prout eis à Superiore præscriptum fue-

4 C. I. FINE & INST. CONG. MISS.

rit) necnon suis orationibus, lacrymis, mortificationibus, & exemplis cooperando, adjuvare.

3. Ut autem hæc Congregatio, finem, quem, sibi proposuit, divina aspirante gratia, attingat, necesse est, ut totis viribus Spiritum Christi induere nitatur; qui maxime elucet in Evangelica Doctrina; in ejus Paupertate, Castitate, & Obedientia; in Charitate erga infirmos; in ejus Modestia; in forma Vivendi & Agendi, quam tradidit Discipulis suis; in Conversatione; in quotidianis Pietatis Exercitiis; & in Missionibus, aliisque Muniis, quæ erga Populos obivit. Quæ omnia sequentibus capitibus continentur.

CAPUT II.

De Documentis Evangelicis.

1. Ante omnia, stabilire se in hac Veritate Singuli conabuntur, Doctrinam Christi nunquam posse fallere: quæ vero est mundi, semper esse fallacem; cum ipsemet Christus affirmet hanc esse similem domui ædificatæ super arenam: suam vero comparari ædificio fundato supra firmam petram. Idcirco, Congregatio semper juxta ipsius Christi, nunquam vero Mundi Documenta, agere profitebitur. Ut autem id præstet, ea maxime, quæ sequuntur, observabit.

2. Cum Christus dixerit; *Quærite primum Regnum Dei & justitiam ejus: & hæc omnia* (quibus indigetis) *adji-*

6 C. 2. DE DOCUM. EVANGEL.

cientur vobis: Unusquisque Spiritualia Temporalibus, Salutem Animæ Corporis Sanitati, Gloriam Dei Mundi Vanitati anteferre conabitur: Quinetiam inopiam, infamiam, cruciatus, ipsamque mortem sibi magis, cum B. Paulo, eligere statuet, quam separari à Charitate Christi. Propterea non erit sollicitus de bonis temporalibus; imo jactabit super Dominum curam suam; pro certo habens quod quandiu in hac Charitate erit radicans, & hac spe fundatus, semper in protectione Dei Cœli commorabitur; & sic, non accedet ad eum malum, & ipse non deficiet omni bono, etiamsi sua omnia jam fore peritura arbitraretur.

3. Et quoniam pium illud Exercitium, quod in divina Voluntate semper, & in omnibus facienda consistit, certum est

C. 2. DE DOCUM. EVANGEL. 7

medium, quo Christiana Perfectio brevi potest acquiri: Unusquisque pro viribus nitetur illud sibi familiare reddere, hæc quatuor præstando: Debite tum jussa exequendo, tum prohibita fugiendo, quoties Nobis innotescit hujusmodi jussionem, aut prohibitionem á Deo, vel ab Ecclesia, vel á Superioribus nostris, vel a Regulis seu Constitutionibus nostræ Congregationis, emanare. 2. Inter agenda, quæ occurrunt, indifferentia, ea potius eligendo, quæ naturæ nostræ repugnant, quam quæ arrident; nisi ista, quæ placent, sint necessaria: tunc enim sunt aliis præferenda; ipsa tamen intuendo, non qua parte sensum delectant, sed duntaxat qua Deo sunt gratiora. Quod si plura agenda, per se indifferentia, simul offeruntur, quæ nec sunt grata nec in-

8 c. 2. DE DOCUM. EVANGEL.

grata, tunc quodlibet ex ipsis, tanquam á Divina Providentia oblatum, sine delectu assumere convenit. 3. Quæcunque nobis inopinato contingunt, sive adversa, sive prospera illa sint, sive corpus afficiant, sive animum, cuncta hæc, tanquam a paterna manu Domini procedentia, æquanimiter acceptando. 4. Illa omnia præfata peragendo, hocce motivo, quia tale est Dei beneplacitum, & ut in hoc ipso Christum Dominum, quantum in nobis est, imitemur, qui eadem, & in eundem finem perpetuo adimplevit, ut ipsemet testatur: *Ego, inquit, quæ placita sunt, Patri, facio, semper.*

4. Cum Dominus Jesus a nobis exigat columbæ simplicitatem, quæ consistit tum in nuda declaratione rerum, ut se habent in corde, & absque in-

C. 2. DE DOCUM. EVANGEL. 9

utilibus reflexionibus, tum in rebus sine fūco aut artificio agendis, Deum solum intuen- do; Ideo unusquisque enixe operam dabit, ut omnia in eo- dem spiritu simplicitatis perficiat; considerans Dei sermocinationem, esse cum simplici- bus; eumque secreta cœlestia abscondere a Sapientibus & Prudentibus hujus seculi, & revelare ea Parvulis.

5. Sed quoniam Christus, dum columbæ simplicitatem commendat, prudentiam serpentis simul amplectendam præcipit; quæ quidem est virtus, qua discrete loquimur & operamur: Idcirco prudenter ea reticebimus, quæ non expedit revelare, maxime cum ex se vitiosa & illicita sunt; & ex iis quæ aliquo modo sunt bona aut licita, rescindemus circumstantias, quæ contra honorem

10 c. 2. DE DOCUM. EVANGEL.

Dei, aut in damnum proximi vergunt, aut cor nostrum ad inanem gloriam possunt inclinare. Cum autem hæc virtus, in agendis, versetur circa electionem mediorum, quæ ad finem suum consequendum sunt idonea: Ideo apud nos sanctum & inviolatum erit, semper uti mediis divinis ad res divinas, & de rebus sentire ac judicare juxta sensum & judicium Christi, nunquam vero mundi; neque etiam secundum imbecillum intellectus nostri ratiocinationem: & sic erimus prudentes sicut serpentes, & simplices sicut columbæ.

6. Omnes etiam magnam adhibebunt diligentiam in addiscenda hac lectione à Christo tradita, *Discite à me quia mitis sum, & humilis corde;* attendentes, ut ipsemet asserit, mansuetudine possideri terram,

C. 2. DE DOCUM. EVANGEL. 11

quia hujus virtutis exercitio corda hominum conciliantur, ut ad Dominum convertantur, quod non præstant, qui cum proximo durius & asperius agunt: humilitate vero cœlum acquiri, quo amor propriæ abjectionis solet exaltare, deducens nos, quasi per gradus de virtute in virtutem, donec illuc perveniatur.

7. Sed hæc humilitas, quam Christus ipse tam sæpe nobis & verbo & exemplo commendavit; & ad quam acquirendam Congregatio debet omnem operam insumere, tres has conditiones exigit: quarum prima est, se hominum vituperio dignum cum omni sinceritate reputare. 2. Gaudere quod alii imperfectum nostrum videant, & nos inde contemnant. 3. Si Dominus per nos, aut in nobis aliquid operetur, illud, si fieri

12 C. 2. DE DOCUM. EVANGEL.

possit, occultare ad aspectum propriæ vilitatis; sin autem id fieri non possit, totum divinæ misericordiæ, & aliorum meritis attribuere. Et hoc est universæ Evangelicæ perfectionis fundamentum, nodusque totius spiritualis vitæ: ei, qui humilitatem istam possidebit, omnia bona venient pariter cum illa; qui vero ea carebit, etiam quod habet boni, auferetur ab eo, continuisque agitabitur angustiis.

8. Cum Chistus dixerit, *Qui vult venire post me, abneget semetipsum, & tollat crucem suam quotidie;* Et B. Paulus in eodem spiritu adjunxerit, *Si secundum carnem vixeritis, moriemini: Si autem Spiritu facta carnis mortificaveritis, vivetis:* Unusquisque in assiduum scilicet propriæ voluntatis, propriique judicii abnega-

C. 2. DE DOCUM. EVANGEL. 13

tionem, sensuum quoque omnium mortificationem incumbere studebit.

9. Immoderato pariter in Propinquos amori omnes renuntiabunt, juxta consilium Chisti é numero Discipulorum suorum eos excludentis, qui non oderint patrem & matrem, fratres & sorores; centuplumque nunc in hoc mundo, & in altero vitam æternam promittentis, si eos propter Evangelium reliquerint. Quibus ostenditur quantum Christianæ perfectioni impedimentum sint caro & sanguis. Parentes tamen spirituali amore, & secundum Christum amandi sunt.

10. Omnes ei Indifferentiæ, quam Christus ac Sancti tantopere coluerunt, singulari diligentia studebunt; ita ut neque ministeriis, neque personis, neque locis præsertim Patriæ,

14 c. 2. DE DOCUM. EVANGEL.

neque ulli hujusmodi rerum, ullo unquam affectu inordinato adhærescant; imo sint parati ac prompti hæc omnia, ad superioris voluntatem nutumque, libenter deserere, omnemque circa illa repulsam, ac mutationem ab ipso procedentem, æquo animo patiantur; illumque bene omnia fecisse in Domino fateantur.

11. In honorem communis vitæ, quam Christus Dominus ducere voluit, ut aliis conformis fieret, & hoc pacto facilius Deo Patri eos lucrifaceret: Omnes, quoad fieri poterit, in omnibus uniformitatem servabunt: illam spectantes tanquam boni ordinis, ac sanctæ unionis tutricem; fugientque pariter Singularitatem, ut invidiæ ac divisionis radicem; idque non solum quoad victum, vestitum, lectum, & cetera hujusmodi; sed

C. 2. DE DOCUM. EVANGEL. 15

etiam quoad rationem Dirigendi, Docendi, Prædicandi, Gubernandi; necnon & quoad praxes spirituales. Ut autem hæc Uniformitas possit apud nos perpetuo conservari, unicum nobis adhibendum est medium; nempe exactissima Regularum seu Constitutionum nostrarum observatio.

12. Actus charitatis erga Proximum apud nos incessanter vigeant, quales sunt. 1. Aliis facere quod nobis juste fieri ab iis vellemus. 2. Aliis assentiri, ac omnia in Domino approbare. 3. Se invicem supportare sine murmuratione. 4. Flere cum flentibus. 5. Gaudere cum gaudentibus. 6. Se invicem honore prævenire. 7. Se aliis benevolum & officiosum ex imo corde præstare: Denique omnibus omnia nos facere. ut omnes Christo lucrifaciamus

16 C. 2. DE DOCUM. ÉVANGEL.

Quæ omnia intelligenda sunt, dummodo nihil contra Divina vel Ecclesiastica præcepta, aut nostræ Congregationis Regulas seu constitutiones, ullo modo agatur.

13. Si quando Divina Providentia permittat Congregationem, aut aliquam ipsius Domum, aut quempiam ex suis subditis calumnia vel persecutione gratis impugnari ac exerceri, diligentissime cavebimus ab omni vindicatione, aut maledictione, aut etiam querela ulla in ipsos Persecutores ac Calumniatores; imo de hoc ipso Deum laudabimus & benedicemus: & tanquam de occasione magni Boni, descendens à Patre luminum, ei cum exultatione gratias agemus; Quinetiam pro illis omnibus ipsum ex animo precabimur, necnon illis, cum sese oportunitas

c. 2. DE DOCUM. EVANGEL. 17

ac facultas offerenter, lubenter beneficiemus; attendentes quod Christus id nobis, sicut & ceteris fidelibus præcipit, dicens: *Diligite inimicos vestros, Benefacite his qui oderunt vos: & Orate pro persequentibus & Calumniantibus vos.* Et ut omnia hæc facilius & lubentius observemus, asserit, quod in hoc Beati erimus, & ob id ipsum gaudere ac exultare debemus, quoniam merces nostra copiosa est in Cœlis: Et, quod caput est, ipse prior hoc dignatus est erga homines adimplere, ut nobis exemplum daret: quod postea imitati sunt Apostoli, Discipuli, ac innumeri Christiani.

14. Quamvis præfata omnia Evangelii documenta, tanquam sanctissima ac utilissima, quantum in nobis est, observare debeamus: quia tamen quæ-

18 C. 2. DE DOCUM. EVANGEL.

dam ex illis, nobis magis conveniunt, illa scilicet, quæ peculiari ratione Simplicitatem, Humilitatem, Mansuetudinem, Mortificationem & Zelum animarum commendant; Congregatio his colendis atque exercendis accuratius incumbet, ita ut hæ quinque virtutes, sint veluti facultates animæ totius Congregationis, omnesque nostræ singulorum actiones illis semper animentur.

15. Et quoniam Satanæ ab istorum documentorum exercitio, sua iis prorsus contraria opponendo, nos semper avocare nititur: Ideo maximam, quisque adhibebit prudentiam ac vigilantiam ad illa omnia fortiter & animose oppugnanda ac devincenda, ea maxime quæ magis Instituto nostro repugnant: qualia sunt: 1. Prudentia carnis. 2. Velle videri ab homi-

C. 2. DE DOCUM. EVANGEL. 19
nibus. 3. Appetere ut quisque
nostro iudicio ac voluntati sem-
per subiciatur. 4. Quærere in
omnibus suæ naturæ satisfac-
tionem. 5. Insensibilitas er-
ga honorem Dei & salutem
Proximi.

16. Cumque malignus Spi-
ritus se frequenter in Angelum
lucis transfiguret, suisque in-
terdum illusionibus nos deci-
piat, omnes sibi diligenter ab
iis cavebunt, modumque eas
discernendi ac superandi addis-
cere studebunt. Cumque ex-
perimento compertum fit præ-
sentissimum ac tutissimum es-
se remedium in hoc casu, quam
citissime rem aperire iis, qui a
Deo sunt ad hoc deputati: Id-
circo cum quis se cogitationi-
bus aliqua illusionem suspectis,
sive gravi angustia aut tenta-
tione vexari senserit, quam-
primum poterit, id Superiori

20 c. 2. DE DOCUM. EVANGEL.

aut Directori ad id designato patefaciet: ut congruum adhibeatur remedium, quod quisque, tanquam de manu Domini, recipiet, approbabit, ac sibi cum fiducia ac reverentia applicabit. Ante omnia cavebit, ne ulli alii, sive Nostrorum sive Externorum, rem ullo modo manifestet; cum experientia constet, hujusmodi manifestatione malum fieri deterius, alios ejusdem mali contagione infici, imo & totam Congregationem tandem magnum inde detrimentum capere.

17. Et quoniam unicuique mandavit Deus de proximo suo, & nos invicem, utpote ejusdem corporis mystici membra juvare debemus; ubi quis noverit aliquem gravi tentatione agitari, vel in culpam notabilem incidisse, statim in spiritu Charitatis, & meliori modo, quo

C. 2. DE DOCUM. EVANGEL. 21

poterit, curabit, ut his duobus malis debite & tempestive convenientia remedia per Superiorem adhibeantur. Quisque etiam ad majorem progressum in virtute faciendum, boni consulat, & gratum habebit, ut sui defectus Superiori in eodem spiritu Charitatis manifestentur per quemvis, qui extra Confessionem eos observaverit.

18. Cum Dominus noster venerit in mundum, ut in animas Imperium Patris sui repararet; illas scilicet eripiendo a Dæmone, qui eas inordinata divitiarum, honoris, & voluptatis cupiditate callide decipiendo, rapuerat; congruum censuit benignus hic Salvator cum suo Adversario contrariis Armis, scilicet Paupertate, Castitate, & Obedienciam certare, sicuti fecit usque ad mortem. Cumque minima Congregatio

22 c. 2. DE DOCUM. EVANGEL.

Missionis in Ecclesia Dei in eum finem surrexerit, ut Animarum Saluti, maxime Pauperum Ruricularum, inserviret, nullis utique fortioribus & aptioribus armis uti posse judicavit, quam iisdem, quibus ista Sapientia Aeterna tam feliciter, tamque utiliter usa est. Quapropter Omnes & Singuli, hujusmodi Paupertatem, Castitatem, & Obedientiam, fideliter & perpetuo, juxta Institutum nostrum, servabunt. Et ut securius ac facilius, & etiam cum ampliori merito, in iis Virtutibus observandis, possint usque ad mortem perseverare, Unusquisque, ea quæ in sequentibus capitibus circa id statuuntur, maxima, qua poterit fidelitate, exequi in Domino conabitur.

CAPUT III.

De Paupertate.

1. Cum ipse Christus, verus universorum honorum Dominus, ita Paupertatem amplexus fuerit, ut non haberet ubi reclinaret caput suum, eosque, qui secum in Missionibus laboraverunt, Apostolos scilicet & Discipulos, in simili inopiæ gradu constituerit, ita ut nihil proprium haberent, & sic expediti cupiditatem divitiarum, quæ totum fere Mundum perdidit, melius ac commodius expugnarent; Unusquisque in hac virtute colenda, ipsum pro sua tenuitate imitari conabitur; certo sciens hanc fore inexpugnabile propugnaculum, quo Congregatio, Divina aspirante gratia, perpetuo conservabitur.

24 C. 3. DE PAUPERTATE.

2. Et quamvis Ministeria nostra in Missionibus, quatenus sunt gratis obeunda, nequaquam ferre possint, ut Paupertatem omnimode profiteamur; affectu tamen, & quantum in nobis erit, effectu, ipsam observare in Domino contendemus; idque præsertim juxta ea quæ hic præscribuntur.

3. Omnes & Singuli nostræ Congregationis intelligent quod exemplo primorum Christianorum, erunt nobis omnia communia, & illa singulis distribuentur a Superioribus, nimirum victus, vestitus, libri & suppellectilia & cetera, prout cuilibet opus erit: ne tamen quicquam fiat contra Paupertatem, quam amplexi sumus, nemo de hujusmodi bonis Congregationis disponere, aut dispensare quicquam poterit, nisi de licentia Superioris.

C. 3. DE PAUPERTATE. 25

4. Præterea, nullus quicumquam habebit in scio, vel non concedente Superiore; aut quod non sit paratus statim relinquere ad præceptum, vel etiam ad nutum illius.

5. Nemo ulla re tanquam propria utetur. Nemo quicumquam donabit, aut accipiet, vel dabit mutuo aut commodato, aut aliunde petet, sine licentia Superioris.

6. Eorum quæ sunt usibus aliorum deputata, vel in communi seposita, aut relicta, nemo quicumquam sibi sumet, ne libros quidem; aut quod ad usum suum sibi datum est, alteri tradet, sine Superioris consensu: aut id patietur negligentia sua perire, aut fieri deterius.

7. Nullus superflua, aut curiosa exquiret. Necessaria autem, ipsorumque desiderium

26 C. 3. DE PAUPERTATE.

ita quisque moderabitur, ut victus, cubiculi, & lecti ratio, sit tanquam Pauperi accomodata; atque in his, sicut in omnibus, effectus aliquos Paupertatis experiri sit paratus; quin etiam vilissima quæque eorum, quæ domi sunt, sibi tribui, libenter patiatur.

8. Et ut nihil apud Nos cernatur, quod Proprietatem vel minimam redoleat, cubicula nostra non ita erunt clausa, quin extrinsecus aperiri possint; nec in iis ulla arca, sive quicquam aliud clave particulari obseratum asservabitur, nisi cum expressa Superioris facultate.

9. Nemo etiam ex una Domino in aliam pergens, quicquam secum asportabit sine licentia Superioris.

10. Et quoniam Virtus Paupertatis solo etiam appetitu in-

C. 3. DE PAUPERTATE. 27

ordinato ad Bona temporalia potest violari: Unusquisque diligenter cavebit, ne hoc malum, etiam quoad Beneficia, sub specie Boni spiritualis, ambienda, cor suum invadat; Ideoque, nequidem ad ullum Beneficium, aut Dignitatem Ecclesiasticam, sub quocunque prætextu, aspirabit.

CAPUT IV.

De Castitate.

1. Salvator noster quanti Castitatem coleret, quamque ardenter illam in corda hominum insinuare cuperet, evidenter significavit, ex eo quod per operationem Spiritus Sancti, supra naturæ leges, de Virgine intacta nasci voluerit: &

28 C. 4. DE CASTITATE.

a vitio opposito ita abhorruerit, ut quamvis atrocissima crimina falso sibi imputari permiserit, ut juxta desiderium suum opprobriis saturaretur: nusquam tamen impuditiæ, ne dicam accusatione, sed ne quidem suspicione ulla, a suis etiam infensissimis hostibus notatum fuisse legamus: Ideo multum interest, ut Congregatio singulari hujus virtutis acquirendæ desiderio exardescat, eamque perfectissime colere semper & ubique profiteatur; quod tanto magis nobis cordi esse debet, quanto strictius ad fere continuam cum Secularibus utriusque sexus conversationem, nos Missionis exercitia addicunt. Quapropter unusquisque, in hac Castitate tum corporis tum animi integre conservanda, omnem curam, diligentiam, & præcautionem adhibere, quantum in se erit, conabitur.

C. 4. DE CASTITATE. 29

2. Ut autem, Deo auxiliante, id assequi valeat, sensus tum interiores, tum exteriores vigilantissime custodiet; Mulieres numquam solus cum sola [loco & tempore indebitis] alloquetur: illas alloquendo, vel ad eas scribendo, a verbis, etiam si piis, teneram erga eas benevolentiam redolentibus, omnino abstinebit; Illarum Confessiones audiendo, sicuti extra Confessionem colloquendo, ad eas propius non accedet: nec de sua Castitate præsumet.

3. Et quoniam intemperantia est veluti mater & nutrix impuritatis, unusquisque in esu erit temperans, & quoad fieri poterit, cibus communibus, & vino, aqua plurima diluto, utetur.

4. Insuper, Omnes sibi persuadebunt, Missionariis nequam sufficere, hujusce virtu-

30 C. 4. DE CASTITATE.

tis gradum attigisse non mediocrem, imo præterea requiri, ut totis viribus nitantur impedire, si fieri possit, ne ullus hominum de aliquo nostrorum, vel levissimam vitii contrarii suspicionem possit concipere; hæc enim sola suspicio, etiamsi omnino injusta, plus obsesset Congregationi, ipsiusque piis Ministeriis, quam alia crimina falso nobis imputata, eo maxime quod exiguus aut nullus ob id colligeretur fructus ex Missionibus nostris. Quare ad Malum hoc præveniendum, aut tollendum, omnibus, quæ occurrere poterunt, mediis, non modo ordinariis, verum etiam [si res postulat] extraordinariis utemur; cujusmodi est istud, ab aliquibus operibus, alioqui licitis, & etiam bonis ac sanctis, interdum abstinere; cum scilicet judicio Superioris aut Direc-

C. 4. DE CASTITATE. 31

toris, illa videntur dare locum timendi hujusmodi suspicionem.

5. Et quia Otiositas est No-verca virtutum, maxime Casti-tatis, Unusquisque Vitium hoc ita fugiet, ut semper invenia-tur utiliter occupatus.

CAPUT V.

De Obedientia.

1. In honorem Obedientiæ, quam Dominus noster Jesus Christus verbo & exemplo nos docuit, cum Beatissimæ Virgini, Beato Josepho, necnon & aliis Personis in Dignitate constitutis, tum bonis, tum dyscolis, subditus esse voluit; Omnibus & Singulis Præpositis nostris, ipsos in Domino, & Dominum

32 C. 5. DE OBEDIENTIA.

in ipsis attendentes, exacte obediemus; in primis Sanctissimo Domino nostro Papæ, reverentiam & Obedientiam fideliter & sincere præstabimus: Obedientiam quoque Illustrissimis ac Reverendissimis DD. nostris Episcopis, in quorum Diœcesibus Instituta fuerit Congregatio, humiliter & constanter, juxta Institutum nostrum, exhibebimus. Præterea nihil in Ecclesiis Parochialibus aggrediemur absque Parochorum consensu.

2. Omnes etiam & Singuli Superiori Generali obediemus prompte, hilariter, & perseveranter, in omnibus ubi peccatum non apparet, & cæca quadam Obedientia, proprium judicium, propriamque voluntatem submittentes, idque non solum quoad ejus voluntatem nobis notificatam, sed etiam

C. 5. DE OBEDIENTIA. 33

quoad ejus intentionem; existimantes illud semper ad melius esse. quod ipse præcipit; nosque illius dispositioni, quasi limam in manibus fabri committentes.

3. Et hæc Obedientia ceteris Superioribus tam particularibus, quam Visitoribus, necnon Officialibus subordinatis pariter exhibenda erit. Quisque etiam campanæ sono, ut voci Christi obedire conabitur; ita ut ad primum ejus signum studeat vel psam imperfectam litteram relinquere.

4. Et ut Congregatio facilius & citius in hac virtute progressum faciat, pro viribus nitetur, ut præ illa consuetudo nihil petendi, nihilque recusandi, apud nos semper vigeat: attamen, cum quis noverit aliquid sibi esse vel nocivum vel necessarium, id coram Domino

34 C. 5. DE OBEDIENTIA.

examinabit, utrum id ipsum Superiori aperire debeat vel non, & se indifferentem habebit quoad responsum futurum; & hoc pacto dispositus, rem Superiori declarabit; tenebitque pro certo voluntatem Dei sibi significari per voluntatem Superioris; qua cognita statim acquiescet.

5. Omnes statutis cujuslibet hebdomadæ diebus, & horis, in locum assignatum convenient, ut, quæ circa ordinem domesticum monenda sunt, a Superiore audiant: & si quid habent proponendum ei significant.

6. Nemo quicquam aliis præcipiet, aut ullum reprehendet, nisi ad id a Superiore deputatus sit, aut ex Officio jam teneatur.

7. Nullus ab ipso Superiore repulsam passus alium Superiorem adibit super ea re, quin

C. 5. DE OBEDIENTIA. 35

repulsam, & repulsæ causam illi significet.

8. Nemo curam alicujus rei sibi commissam deseret, licet aliquo superveniente negotio impeditus, quin mature admoneat aliquem ex Superioribus, ut si opus est, aliam substituatur.

9. Sicut nullus in alterius Officium aut Ministerium se ingerere debet, ita cum quis rogatus fuerit ab aliquo, maxime ex Officialibus etiam minoribus, ut ipsum obiter adjuvet, id benigne præstabit, nisi quid obstet: si tamen in hac re diutius occupari oporteret, id non fiet nisi prius obtenta Superioris licentia.

10. Nemo in locum alieno Ministerio destinatum introibit absque licentia Superioris; in rebus autem necessariis, sufficet licentia Præfecti illius loci.

36 C. 5. DE OBEDIENTIA.

11. Ut occurratur multis non parvi momenti incommodis, quæ possent evenire, nullus litteras scribet, mittet, aut aperiet absque facultate Superioris; cui scriptas quisque dabit, ut eas vel mittat, vel retineat, prout sibi visum fuerit.

12. Et ut Obedientia aliquid etiam conferat corporis sanitati, nullus extra consueta tempora potum, aut cibum sumet, sine Superioris licentia.

13. Nullus absque Superioris facultate generali aut speciali, in cubiculum alterius intrabit, neque illud aperiet, quin ei responsum fuerit, ingredi: quandiu autem una erunt, tandiu janua patebit.

14. Nemo etiam alios, maxime Externos, in cubiculum suum introducet, nisi accepta ab eodem Superiore licentia.

15. Nemo librum aut com-

C. 5. DE OBEDIENTIA. 37

ponet, aut ex una lingua in alteram vertet, & in lucem edet, sine espressa tum approbatione, tum facultate Superioris generalis.

16. Nullus ex Coadjutoribus nostris, Officio Marthæ destinatis, ad studium linguæ Latinæ, nedum ad statum Ecclesiasticum aspirabit. Quod si quis in se tale desiderium senserit, illud protinus nitetur, extinguere, tamquam a maligno spiritu procedens; qui forte speciosa superbia, zelo animarum velata, ipsos perdere intendit. Legere autem vel scribere non addiscent sine espressa Superioris Generalis licentia.

CAPUT VI.

De iis quæ ad Infirmos spectant.

1. Cum inter cetera, quæ Christus operabatur, frequentiusque commendabat iis, quos in vineam suam mittebat, hoc unum ex præcipuis fuerit, Infirmorum, maxime pauperum cura ac visitario: Ideo Congregationi peculiaris erit cura, illos non solum domesticos, verum etiam externos, cum Superioris consensu, invisendi, ac sublevandi; illis tum corporalia, tum spiritualia subsidia, quæ commodè poterunt, subministrando, præsertim in Missionibus; & præterea singularem curam adhibendo in Confraternitate Charitatis erigenda ac visitanda.

2. Ubi cumque Infirmum aliquem, sive Domi, sive extra Domum, visitabunt, illum non ut hominem, sed ut Christum ipsum, tale sibi obsequium præstari asserentem, spectabunt: ideoque quilibet se ibi modeste geret, ac submissa voce loquetur, & de rebus, quæ ipsum exhilarare & consolari, necnon circumstantes ædificare possint.

3. Infirmi quoque nostri sibi persuadebunt, se non solum in valetudinario & lecto detineri, ut remediis curentur ac sanentur, sed etiam ut virtutes Christianas, maxime patientiam, & conformitatem cum Divina voluntate, velut ex suggestu, suo saltem exemplo doceant; & sic, omnibus se invisentibus, sibique ministrantibus, Christi bonus odor sint; adeo ut virtus ipsorum in infir-

40 AD INFIRMOS SPECTANT.

mitate perficiatur. Cum autem inter ceteras virtutes, quæ in ægrotis requiruntur, obedientia sit etiam multum necessaria; ideo Medicis, non tantum spiritualibus, sed etiam corporalibus, tum infirmario, aliisque ad sui curam destinatis, exactissime illam exhibebunt.

4. Et ne quis circa Infirmos abusus subrepat, omnes qui se male affectos sentient, id Superiori, vel Præfecto sanitatis, aut Infirmario significabunt: Nemo vero medicinam ullam sumet, aut Medico nostro utetur, aut alium consullet, nisi cum Superioris approbatione.

CAPUT VII.*De Modestia.*

1. Tanta in Christo Dòmino modestia tum in facie &

C. 7. DE MODESTIA. 41

gestu, tum in sermone elucebat, ut usque ad interiora deserti ad se attraheret multa populorum millia, quo ipsius aspectu fruerentur, verbaque vitæ æternæ, quæ procedebant ab ore ejus, audirent; ita ut, cibi potusque necessarij sumendi obliviscerentur: hanc amabilem virtutem, in tanto Magistro imitari debent Missionarii, qui, cum ex Instituto suo teneantur cum Proximo frequenter agere, timere debent semper, ne quod functionibus & ministeriis suis in Domino ædificaverint, id malo exemplo, vel minimæ immodestiæ destruant. Quapropter id Omnes, quod D. Paulus primis Christianis commendabat, *Modestia vestra nota sit omnibus hominibus*, diligenter observabunt. Ut autem id præstare valeant, Regulas particulares modestiæ, in Congrega-

42 C. 7. DE MODESTIA.

tione præscriptas, & has sequentes, in usu habere sedulo curabunt.

2. Imprimis ab inordinata oculorum evagatione abstinébunt, præsertim in Templo, in mensa, & in publicis actionibus; efficientque ut nihil leve aut puerile in gestu, nihilque affectatum aut mundanum in incessu appareat.

3. Cavebunt Omnes ne se invicem, etiam per jocum, tangant, nisi quando in signum Charitatis, & causa salutationis, se mutuo amplecti convenit; cum scilicet quis peregre egreditur aut regreditur, vel est recens admissus in Congregatione.

4. Quisque honestæ munditiæ servandæ, præsertim in vestibus, studiosus erit: ab illa vero, quæ est nimis exquisita, aut affectata, omnino abstinébit.

C. 7. DE MODESTIA. 43

5. Quisque pauperem suam, & hanc paucissimam supellectilem, mundam ac bene dispositam servabit in cubiculo; quod etiam tertio quoque die scopis everret, ac lectum mane surgendo decenter componet; nisi propter ejus infirmitatem, aut negotium aliquod, alius ad id suffectus sit a Superiore.

6. Nemo e cubiculo nisi decenter vestitus egredietur.

7. Et ut facilius & citius coram aliis Modestiam nostram exhibere valeamus, unusquisque privatim, etiam solus in cubiculo, modeste se haberé, Deum præsentem intuendo, sollicite studebit; & præsertim cavebit, ne absque indusio, aut non sufficienter coopertus, noctu dormiat.

CAPUT VIII.

De mutua Nostrorum Conversatione.

1. Cum Christus Salvator noster Apostolos ac Discipulos in unum congregasset, nonnulla recte inter se convivendi Præcepta ipsis tradidit, cujusmodi sunt, ut se invicem diligerent; alter alterius pedes lavarent; si quid haberet alter adversus alterum, iret statim reconciliari fratri suo; bini incederent: denique si quis vellet inter eos esse major, minor fieret; & alia his similia. Idcirco nostra minima Congregatio, Christi & Discipulorum vestigiis insistere cupiens, sequentes Regulas, quæ rationem bene inter nos convivendi, & colloquendi spectant, similiter de-

C. 8. DE MUTUA 45

buit habere: quas unusquisque pro viribus observare studebit.

2. Ut Charitas fraternitatis, ac sancta unio semper maneat in nobis, & omnimode cōservetur, singuli se invicem magna reverentia prosequantur, in morem tamen charorum amicorum, inter se semper conviventes. Particulares autem amicitias, perinde ac aversiones diligenter vitabunt; cum hæc duo vitia, esse originem divisionum, ac ruinam Congregationum, experimento comperitum sit.

3. Omnes singularem, ut decet, honorem Superioribus exhibebunt, iisque caput aperient; & cavebunt ne eosdem Superiores se alloquentes interpellent, aut, quod pejus est, illis resistant verbo. Omnes pariter caput aperient Sacerdotibus; Seminaristæ, & Scholastici suis

46 NOSTRORUM CONVERSAT.

Directoribus & Præceptoribus. Sacerdotes etiam sese invicem hoc honore prævenire in Domino studebunt. Ne tamen detur locus evagationi oculorum aut mentis, nemo, dum mensæ accumbit, cuiquam, præterquam Superiori, vel alicui Externo insigniori, aperiet caput.

4. Et quoniam Scriptura testatur, tempus esse loquendi, & tempus tacendi, & in multiloquio non defuturum peccatum, & etiam diuturno experimento satis constat, vix fieri posse, ut Communitas ulla Deo dicata, in bono diu perseveret, si in ea nullus locutioni modus præscribatur, nullaque silentii ratio habeatur: ideo apud nos silentium extra recreationis tempus servabitur; ita ut extra illud nemo sine necessitate loquatur, nisi obiter & verbis perpaucis, ac voce submissa, ma-

C. 8. DE MUTUA 47

xime in Ecclesia, in Sacristia, in Dormitorio, & in Refectorio, præsertim dum mensæ discumbitur: si tamen alicui accumbentium quicumque deest, is qui assidet, uno verbo, si nutu, aliove signo id non possit, eum, qui ministrat, admonebit. Quocumque autem tempore loquamur, etiam horis Conversationi destinatis, semper a nimia vocis contentione, se elatione cavebimus; cum inde & Nostri & Externi possint malam accipere ædificationem.

5. Nemo ex Nostris cum Seminaristis, aut cum Scholasticis, aliisque, etiam Sacerdotibus, qui biennium ab egressu e Seminario nondum expleverunt, colloquium sine Superioris facultate, habebit, nisi ad illos obiter & uno verbo salutandos: cum id charitas a nobis exigit.

48 NOSTRORUM CONVERSAT.

6. Ad majorem silentii observationem, attendet Unusquisque, ut, dum in cubiculo versatur, vel per Domum, præsertim noctu, incedit, vel etiam januas aperit, aut claudit, quoad fieri poterit, strepitus non edatur.

7. In quotidianis Conversationibus, ac recreationibus, ita modestiam cum hilaritate jungemus, ut semper quoad fieri poterit, utile dulci misceamus, & omnibus exemplo nostro præluceamus. Quod ut facilius assequamur, colloquia nostra erunt, ut plurimum de iis quæ ad pietatem, vel doctrinam Missionariis requisitam conducunt.

8. In mutuis hujusmodi colloquiis, sicut & in aliis, quæ aliquando licite habenda occurrunt, operam dabimus; ut inter cetera colloquendi argumenta,

c. 8. DE MUTUA

49

ea maxime, quæ ad amorem vocationis nostræ, studiumve propriæ perfectionis juvant, in medium proponamus, ad id nos invicem stimulantes, nunc quidem commendando virtutem, puta devotionem, mortificationem, obedientiam, humilitatem; nunc vero earum partes adversus eos, qui sinistre de iis loquerentur, humiliter & suaviter defendendo. Quod si qua ex illis virtutibus sensui nostro repugnet id Superiori vel Directori duntaxat, aperiemus; & diligenter cavebimus ne aliis sive palam, sive privatim id detegamus.

9. Omnem in colloquendo pertinentiæ aut contentionis speciem, etiam per modum recreationis magna diligentia fugiemus; quinetiam aliorum sententiam nostræ in omnibus non illicitis, quoad fieri poterit, an-

50 NOSTRORUM CONVERSAT.

teponere in Domino studebimus. Si quis tamen circa rem propositam diversæ fuerit sententiæ, rationes suas modeste & in spiritu humilitatis poterit proferre: Imprimis autem cavebunt omnes ne inter colloquendum quicquam moleste aut ægre ferre, aut se offensos in aliquem ostendant, aut verbis vel factis, aut alio quovis modo lædant.

10. Omnes summæ Religioni ducent, servare secretum, non modo circa ea quæ ad Confessionem, aut Directionem pertinent, verumetiam quæ fiunt vel dicuntur in Capitulo, quoad culpas & pœnitentias; sicut & cetera, quorum revelationem novimus esse a Superioribus, vel a parte rei prohibitam.

11. Nemo aliorum, maxime Superiorum famam vel leviter

C. 8. DE MUTUA 51

attinger, aut contra illos commurmurabit, aut quicumque, quod in nostra Congregatione, sicut & in aliis Communitatibus, fiat aut dicatur, censura notabit.

12. Nemo de administratione Domus curiose inquiret; aut de ea cum aliis sermonem habebit; aut contra Congregationis Regulas seu Constitutiones, vel pias etiam Consuetudines, sive directe, sive indirecte loquetur.

13. Nemo de victu, vestitu & cubitu conqueretur; aut etiam colloquetur, nisi ratione sui officii ad id sit deputatus.

14. Nemo in malam partem de aliis Nationibus, vel Provinciis loquetur; cum mala non parva inde soleant evenire.

15. In publicis discordiis & bellis, quæ inter Principes Christianos oriri possunt, nul-

52 NOSTRORUM CONVERSAT.

lus se in alterutram factionis partem inclinari significabit; ad imitationem Christi qui inter litigantes fratres esse Arbiter, & de jure Principum judicare noluit; id unum prædicans, reddenda esse quæ sunt Cæsaris, Cæsari, &c.

16. Unusquisque a colloquiis de rebus, quæ ad rationem Status seu Regnorum, aliaque negotia Secularia publica pertinent, maxime de bello, & Principum contentionibus præsentis temporis, ceterisque ejusmodi rumoribus Seculi longe aberit: & etiam de istis omnibus, quoad fieri poterit, cavebit quicquam scribere.

CAPUT IX.

*De Conversatione cum Ex-
ternis.*

Præter Regulas, quas Salvator noster dedit Apostolis ac Discipulis suis de ratione inter se conversandi, adjunxit quædam præcepta de modo recte se gerendi cum Proximo, cum Scribis & Pharisæis, cum Præsidibus, quando ad eorum Synagogas & Tribunalia ducebantur; & quomodo, cum ad convivia vocarentur: & alia ejusmodi. Quapropter ad ejus exemplum, quasdam Regulas de ratione communicandi cum Externis similiter habere conveniens fuit. Has igitur fideliter observare conabimur.

2. Etsi Institutum nostrum ad frequentem cum Secularibus conversationem, maxime

54 c. 9. DE CONVERSATIONE

in Missionibus, nos astringit: eos tamen non adibimus, nisi cum obedientia, aut necessitas vocaverit; & tunc memores erimus hujus verbi Domini, *Vos estis Lux Mundi*; ut scilicet Solis lucem imitemur; quæ & illuminat & calefacit: & quamvis per immunda trauseat, nullam tamen puritatis suæ jacturam patitur.

3. Omnes a litibus Externorum sollicitandis, a legatis testamentariis exequendis, a commerciis & matrimoniis tractandis, ac similibus seculi occupationibus diligenter cavebunt; juxta consilium Apostoli: *Nemo militans Deo, implicat se negotiis secularibus.*

4. Nullus etiam piorum negotiorum curam suscipiet aut ad ea gerenda operam suam promittet, aut ad id se propensum ostendet, sine Superioris facultate.

CUM EXTERNIS.

55

5. Domi nemo loquetur cum Externis, aut alios e Nostris ad id vocabit sine facultate Superioris.

6. Nemo ullum Externum ad mensam invitabit sine Superioris licentia.

7. Nullus cujusquam Externi ad aliquem Nostrorum, *aut* alicujus ex Nostris ad Externum, mandata aut litteras, aut quid aliud deferet, sine Superioris licentia.

8. Nemo Regulas seu Constitutiones nostras, Externis communicabit, sine expressa Generalis, aut Visitoris facultate: admittendis autem istæ Communes poterunt ostendi cum licentia Superioris Particularis; idque tempore Exercitiorum spiritualium, & aliquando prius si ei ita expedire in Domino visum fuerit.

9. Nemo, quæ Domi acta

56 C. 9. DE CONVERSATIONE

vel agenda sunt, temere & sine fructu Externis referet, aut cum illis de rebus illis colloquetur, quas non licet inter Nostros adducere in colloquium, maxime de iis quæ ad rationem Status seu Regni pertinent.

10. Cum quis facultatem habet adeundi Externos, cum illis nonnisi de rebus necessariis, aut ad salutem & ædificationem ipsorum, aut propriam, aut utrumque conducentibus, colloquetur; idque ea qua par est, Gravitate, Devotione, ac Modestia; juxta personarum, locorum, ac temporum circumstantias.

11. Nemo Domo egredietur, nisi quomodo, quando, & cum quo visum fuerit Superiori; cujus erit socium designare, nisi ad id alium deputaverit: Is vero qui in socium datus est, pri-

mas alteri cedet, eumque loqui sinet.

12. Cum quis facultatem a Superiore petierit aliquo eundi, simul etiam & aperiet quo, & cujus causa ire velit; & statim atque Domum redierit, eorum quæ gesserit, ei rationem reddet.

13. Nullus præterquam consueta Domus janua, ingredietur aut egredietur, nisi necessitas, aut Superioris licentia in hoc dispenset.

14. Qui Domo egredientur; etiam qui facultatem haberent exeundi & redeundi per posticum, aut per Templum, nomini suo notam apponent, & Janitorem admonebunt de hora, qua redituri sunt, ut ipse iis a quibus peterentur, possit satisfacere: ante lucem non egredientur, & ante noctem Domum se recipient: Ingressi au-

58   c. 9. DE CONVRSAT. &.

tem statim notam suo nomini appositam auferent.

15. Nullus extra Domum cibum sumet absque Superioris licentia, præterquam dum peregre proficiscitur.

16. Nullus iter faciens, & transiens per locum, ubi sit Domus Congregationis, ad aliud hospitium, quam ad illam divertet: & quandiu ibi fuerit, ejus, qui illic præst, Obedientiæ subicietur; nihilque ibi, nisi de ejus Consilio & Directione tractabit. Idem observabitur ab illo, qui ad negotia gerenda illuc venerit.

CAPUT X.

De piis Exercitiis in Congregatione observandis.

1. Christus Dominus, ejusque Discipuli, sua habebant pia

c. 10. DE PIIS EXERCITIIS &. 59

Exercitia, cujusmodi erant, statis diebus ad Templum ascendere, aliquoties in solitudinem secedere. Orationi vacare, & alia similia: Rationi itaque consonum est, ut hæc parva Congregatio suas quoque habeat spirituales Exercitationes; quibus observandis diligentissime incumbet, & alias quasque (nisi necessitas aut obedientia id vetet) postponet; quippe quæ etiam ad ceterarum Regularum seu Constitutionum veram observationem, & ad propriam perfectionem efficacius conducunt.

2. Cum juxta Bullam Erectionis Congregationis nostræ, ineffabilia Sanctissimæ Trinitatis & Incarnationis Mystera, peculiari ratione venerati debeamus: hoc accuratissime, & si fieri possit, omnimode adimplere conabimur; sed ma-

60 c. 10. DE PIIS EXERCITIIS

xime hæc tria peragendo: 1. Crebro Fidei & Religionis actus erga hujusmodi Mysteria ex intimo corde eliciendo. 2. Ad illorum gloriam, singulis diebus aliquas preces, & pia opera offerendo; & præsertim ipsorum Festa cum solemnitate, & maxima, qua poterimus, devotione celebrando. 3. Vigilanter evitendo, ut eorundem notitiam, honorem, & cultum in animos Populorum, si-ve instructionibus, si-ve exemplis nostris ingeneremus.

3. Et quoniam, ad illa Mysteria optime colenda, nullum præstantius dari potest medium, quam debitus Cultus, & bonus usus Sacrosanctæ Eucharistiæ; si-ve illam spectemus ut Sacramentum, si-ve ut Sacrificium; Quippe quæ in se veluti summam ceterorum Fidei Mysteriorum continet, &

IN CONGREGAT. OBSERVAN. 61

per se animas digne Commu-
nicantium, & rite Sacrifican-
tium, sanctificat, & tandem
glorificat; & hoc pacto, Deo
Uni & Trino, & Verbo Incar-
nato, amplissima gloria accedit:
ideo nihil erit Nobis commen-
datius, quam ut erga hoc Sa-
cramentum & Sacrificium ho-
norem debitum exhibamus;
Quinetiam mente sollicita sa-
tagamus, ut ei ab omnibus
idem honor & reverentia red-
datur: Id quod præstare pro
viribus nitentur, præsertim im-
pediendo, quoad fieri poterit,
ne circa illud quicquam irreve-
renter agatur, aut dicatur; &
sedulo alios docendo, quid de
hoc tanto Mysterio credere, &
quomodo debeant illud vene-
rari.

4. Et quia eadem Bulla No-
bis præterea expresse commen-
dat. ut similiter Beatissimam

62 c. 10. DE PIIS EXERCITIIS

Virginem Mariam, peculiari culto veneremur; & idipsum alioqui, variisque titulis debemus præstare: Omnes & Singuli id perfecte, Deo auxiliante, exequi contendemus: 1. Singulari devotione hanc dignissimam Christi Matrem & Nostram, quotidie colendo. 2. Ipsius virtutes, maxime Humilitatem ac Castitatem pro viribus imitando. 3. Alios, quoties sese offeret opportunitas ac facultas, ardentem cohortando, ut ei eximium honorem, ac dignum servitium constanter reddant.

5. Maxime erit Nobis curæ Officium Divinum debite persolvere, quod quidem Ritu Romano, & in communi, etiam in Missionibus recitabitur, sed voce mediocri & sine cantu, ut commodius Proximo juvando vacemus; illis tamen Domibus

IN CONGREGAT. OBSERVAN. 63

exceptis, in quibus ratione Fundationum, vel Ordinandorum, vel Seminariorum externorum, vel alia simili necessitate, ad cantum Gregorianum obligaremur. In quocumque autem loco vel tempore Horas Canónicas persolvamus, meminerimus, qualem ad id Reverentiam, Attentionem, ac Devotionem adhibere debeamus, qui certo scimus nos Laudes Divinas tunc celebrare, ideoque officio fungi Angelorum.

6. Cum inter præcipua Missionum nostrarum Ministeria, illud sit, alios ad dignam & frequentem Sacramentorum Pœnitentiæ & Eucharistiæ receptionem, cohortari; Conveniens est ut & Nos potiori ratione, hac in re, illis exemplo præluceamus, imo & longe antecellamus. Id igitur perfectissime adimplere studebimus: Et, ut

64 C. 10. DE PIIS EXERCITIIS

omnia secundum ordinem fiant, Sacerdotes bis aut saltem semel in hebdomada, uni ex Confessariis Domus ad hoc deputatis, & non aliis sine Superioris facultate, Confessionem facient: & quotidie, nisi quid obstet, Missam celebrabunt: Ceteri vero, qui Sacerdotes non sunt, singulis diebus Sabbati, & vigiliis præcipuorum Festorum uni ex præfatis Confessariis, nisi superior alium designaverit, confitebuntur; & singulis diebus Dominicis, Festisque supra nominatis, juxta Directoris consilium, ad sacram Communionem accedent: & quotidie Missam audient.

7. Cum Christum Dominum, in eo quod, præter diurnas meditationes, in Oratione Dei pernoctabat, omni ex parte imitari non valeamus; juxta tamen nostram tenuitatem id

IN CONGREGAT. OBSERVAN. 65

agemus: Ideo Omnes & Singuli Orationi Mentali, per unam horam, singulis diebus, &, ex more Congregationis, in communi, & in loco ad id assignato, sedulo vacabunt.

8. Unusquisque sataget, ut nullum diem præterire sinat, quo non aliquid ex aliquo Libro Spiritualis, juxta propriam animæ necessitatem, per tempus a Superiore vel Directore assignatum, legat. Sacerdotes insuper, & omnes Clerici, caput unum Novi Testamenti legent: & hunc Librum, tamquam Christianæ perfectionis Regulam, venerabuntur: ad majorem autem profectum, hujusmodi lectio fiet flexis genibus, nudo capite, & saltem in fine tres sequentes actus adjiciendo; quorum primus erit, Veritates in eodem capite contentas adorare. 2. Se excita-

66 c. 10. DE PIIS EXERCITIIS
re ad eum spiritum induen-
dum, in quo Christus, aut Sanc-
ti eas protulerunt. 3. Consilia
aut Præcepta, quæ ibidem ha-
bentur, sibi proponere exequen-
da, ac Virtutum exempla imi-
tanda.

9. Ad clariorem defectuum
nostrorum cognitionem haben-
dam, & sic, cum Divino auxi-
lio eorum expiationem, ma-
joremque animæ puritatem, as-
sequendam, Omnes & Singuli
quotidie duplici Examine Cons-
cientiæ utentur: altero quidem
Particulari, quod ante pran-
dium, & cœnam, de aliqua vir-
tute sibi acquirenda, aut vicio
extirpando, breviter fiet: altero
vero Generali, quod de singu-
lis diei actionibus fiet paulo an-
te cubitum.

10. Ut Solitudinem Christi;
illam maxime dierum quadra-
ginta, quos mansit in deserto,

IN CONGREGAT. OBSERVAN. 67

veneremur, Omnes & Singuli, tum Ecclesiastici, tum Laici, Congregationem ingredientes, Exercitia spiritualia, ac confessionem Generalem totius anteaactæ vitæ, apud aliquem Sacerdotem a superiore deputatum, facient: Ingressi eadem Exercitia cum alia Confessione ab ultima Generali peragent; Seminaristæ quidem sexto quoque mense, Ceteri vero singulis annis utrumque præstabunt.

11. Et sicut vix in virtute progressum facere quis potest, sine alicujus Directoris Spiritualis adjumento; ita nisi dirigendus aliquoties cum proprio Directore, de statu suo interiori, ut par est, communicet, difficillimum est, ut ad perfectionem sibi convenientem perveniat. Quapropter Omnes & Singuli rationem Conscientiæ, juxta formulam in Congrega-

68 C. 10. DE PIIS EXERCITIIS
tione tradi solitam, Superiori
aut alicui ab ipso ad id depu-
tato, saltem tertio quoque men-
se, maxime dum Exercitiis Spi-
ritualibus vacabunt, & quoties
id Superiori visum fuerit cum
omni sinceritate & devotione
reddent.

12. Conferentiis de Rebus
Spiritualibus, quæ fient semel
saltem in hebdomada, Omnes
diligenter ac devote aderunt,
quæ quidem, ut plurimum,
spectabunt propriæ voluntatis,
propriique iudicii Abnegatio-
nem, Voluntatis Divinæ in om-
nibus faciendæ Exercitatio-
nem, Unionem fraternam, pro-
priæ perfectionis Zelum, & in
aliis virtutibus progressum,
maxime in illis, ex quibus spi-
ritus Missionis componitur.

13. Ut aliquantulum, & pro
nostra tenuitate imitemur Chris-
tum, in eo quod humiliavit se-

IN CONGREGAT. OBSERVAN. 69

metipsum, & inter iniquos voluit reputari; Qualibet feria sexta, singuli suam culpam coram aliis dicent Superiori, vel alteri ipsius Superioris vices gerenti; idque tam Domi, quam in Missionibus; & æquo animo admonitiones ac pœnitentias sibi datas acceptabunt. Servanda pariter erit pia illa consuetudo petendi in Capitulo, ut ibi publice de nostris defectibus admoneamur; & tunc quisque in spiritu Humilitatis & Charitatis, hujusmodi admonitionem facere curabit.

14. Præterea ut amorem propriæ abjectionis citius in nobis augeamus, & hoc pacto in via perfectionis magis ac magis proficiamus, quaslibet humiliationis occasiones, etiam extra Capitulum, & quocunque tempore nobis oblatas, æquanimiter amplecti in Domino nite-

70 c. 10. DE PIIIS EXERCITIIS

mur. Idcirco cum in fine Orationis Mentalis, vel Conferentiæ Spiritualis, aut alterius actionis publicæ, Superior aliquem vocaverit, ut de aliquo defectu admoneatur, ille genua illico flectet, & in spiritu Humilitatis, ac tacens & libens, admonitionem audiet, pœnitentiam impositam recipiet, ac fideliter exequetur.

15. Etsi labores Missionariorum continui, non patiantur eos per Regulam aliquam mortificationibus corporis & austeritatibus onerari; illas tamen unusquisque plurimi faciet, ad easque affectu animi semper propendebit; imo poterit, prout sanitas & seriæ occupationes permittent, illis uti; exemplo Christi & primorum Christianorum, & etiam multorum, qui pleni spiritu pœnitentiæ, vivunt in seculo: Nemo tamen incon-

IN CONGREGAT. OBSERBAN. 71

sulto Superiore, vel Directore ulla nisi in Confessione injunctas, assumet.

16. Ut aliquo modo Passionem Christi honoremus, Quisque feria sexta cujusque hebdomadæ in serotina refectio contentus erit uno ferculo, eoque oleribus aut leguminibus; nisi in Missionibus, aut iter faciendo.

17. Feria secunda & tertia post Dominicam Quinquagesimæ a carnibus Domi abstinemus, ut hac sane minima mortificatione Deum eodem tempore colamus, quo eum plerique Christiani suis dissolutionibus, & comensationibus graviter offendunt.

18. Insuper Ordo diei in Congregatione consuetus, exacte ab omnibus sive Domi, sivi in Missionibus observabitur, maxime quoad horas sur-

72 c. 10. DE PIIS EXERCITIIS

gendi & decumbendi. Orationi vacandi, Divinum Officium recitandi, cibum sumendi.

19. Ut mens simul cum corpore reficiatur, in omnibus Domibus nostris, necnon in Missionibus, in mensa per totum refectionis tempus Lectio spiritualis semper habebitur.

20. Servandæ quoque erunt aliæ laudabiles Congregationis Consuetudines; cujusmodi sunt istæ; Inmediate ante egressum Domus, sicut & post reditum, Ecclesiam adire, & Christum in Sacramento salutare; Pauperes maxime mendicantes, cum sese offeret opportunitas: præsertim peregre eundo, Catechizare; in ingressu & egressu cubiculorum domesticorum, genua flectere, ut ante actionem Deum invocemus, & post eam ei gratias agamus.

21. Si præter pia exercitia

IN CONGREGAT. OBSERVAN. 73
in his Regulis præscripta, velit
aliquis alia superaddere, id Su-
periori aut Directori communi-
cabit; nihilque aget hac in re,
nisi quod ab iis permissum fue-
rit; ne, si secus agat, forte
suam, & etiam Diaboli volun-
tatem impleat; & sic in pœnam
suæ in hoc indiscretionis vel
inobedientiæ, ab illo sub specie
boni decipiatur, ac tandem ali-
quod animæ suæ detrimentum
patiatur.

CAPUT XI.

*De Missionibus, ceterisque
Congregationis Functionibus,
erga Proximum obeundis.*

1. Cum Dominus noster
Jesus Christus Discipulis suis
Regulas de Missionibus facien-
dis tradiderit, illis præcipiendo

74 C. 11. DE MISSION. CETER.

rogare Dominum messis, ut mitteret Operarios in messem suam, & designando apud quas nationes se conferrent, quid iter faciendo observarent, quas domos diversandi causa ingrederentur, quid prædicarent, quibus vescerentur, denique qua ratione se haberent erga eos qui sese nollent recipere: Nos ideo pro tenuitate nostra eorum vestigiis inhærentes, sequentes Regulas, sicut & Monita in Congregatione tradi solita; quæ scilicet rationem & ordinem recte nos gerendi in Missionibus, aliisque nostris Functionibus continent, accurate observabimus.

2. Unusquisque, cum sese offeret occasio, consilio & admonitione Proximum juvare nitetur, & ad bona opera exercenda eum incitabit; Nullus tamen curam dirigendi aliquem

CONGREGATION. FUNCION. & 75

suscipiet, nisi in Exercitiis Spiritualibus, Missionibus, illisque Congregationis Domibus, in quibus Nostri Regimen habent Animarum, aut aliis occasionibus, cum ad id applicati fuerint a Superiore; sed in iis etiam nemo absque licentia & approbatione Superioris, ullas instructiones vel vivendi formulas, scripto unquam dabit.

3. Ne Missionariis nostris merito objiciatur, illud Apostoli, *Quomodo predicabunt, nisi mittantur?* Nemo publice Concionabitur: aut e suggestu Catechizabit, nisi fuerit ad id a Visitatore approbatus, & ab eodem Visitatore, aut a suo Superiore immediato ad id applicatus: In Missionibus tamen poterit earum Director, cum expedire in Domino judicaverit, & sit periculum in mora expectandi per litteras responsum

76 C. DE MISSIONIBUS CETER.

Superioris, Concionatores & Catechistas ad tempus mutare, alios substituendo; dummodo de ratione hujusmodi mutationis, quam primum poterit, Superiorem admoneat.

4. Sicut non licet ulli ex Nostris, nisi ab Ordinario sit approbatus, Confessiones, tam Nostrorum, quam Externorum audire; ita qui ejusmodi approbatione gaudent, ne quis abusus inde sequatur, non debent ejusmodi munus exercere, nisi prius ad id fuerint a Visitatore designati, & ab ipso Visitatore, aut a superiore Particulari applicati.

5. Ituri ad Missiones secum semper deferent Mandatum Illustrissimorum ac Reverendissimorum Episcoporum, in quorum Diocesis Missiones fient, illudque Parochis, aut aliis Ecclesiarum, ad quas itur

CONGREGATION. FUNCION. & 77

Superioribus ostendent & peractis Missionibus, antequam revertantur Domum, D. D. nostris Episcopis, si ita ipsis visum fuerit, referent, quæ circa illas gesserint: Sed prius consulendus est Superior, ut personam, & modum ad id agendum, designet.

6. In ingressu & egressu Missionis petent omnes Benedictionem a Parochis, & si absint, ab eorum Vicariis: & nihil majoris momenti facient, nisi prius illud iis communicaverint, & ipsis invitis quicquam aggredi cavebunt.

7. Exemplo B. Pauli, qui, ne quem gravaret, ad ea, quæ sibi & sociis opus erant, nocte & die suis manibus laborabat: Nos in Missionibus nemini erimus oneri; sed omnia nostra Exercitia peragemus gratis & absque ulla retributione, vel

78 C. DE MISSIONIBUS CETER.

sustentatione temporali: oblata tamen habitatione, necessaria- que suppellectili uti licebit.

8. Tametsi unusquisque debet ardentem optare, & etiam cum res postulat, humiliter petere, ut visitandis ægris aut jurgiis & litigiis componendis, maxime in cursu Missionum, applicetur: tamen ut Charitas per Obedientiam sit bene ordinata, nemo hujusmodi opera Misericordiæ suscipiet sine Superioris licentia.

9. In proponendis dubiis circa Casus Conscientiæ in Confessione occurrentes, magna prudentia & cautela adhibenda erit; ita ut nunquam possit dignosci persona de qua agitur. Et ut malis quæ inde possent oriri, occurratur, nemo dubia de ullo Casu Conscientiæ alicujus momenti in Confessione audito, proponet, nisi

CONGREGATION. FUNCION. &. 79
prius consulto Directore Missionis.

10. Missionariorum, sive Sacerdotum Missionis nomem, [Quod a nobis non usurpatum, sed Divina ordinante Providentia, Populorum communi voce nobis impositum est] satis demonstrat, Missionum opus, inter cetera erga Proximum Exercitia nobis esse primum & potissimum: Quamobrem non debet Congregatio sub alterius operis pii, alioquin utilioris, prætextu, illas unquam omittere: sed unusquisque toto animi affectu ad easdem se convertet; ita ut sit semper paratus ad Missiones toties obeundas, quoties eum Obedientia vocabit.

11. Et quoniam Monialium Directio Missiones aliasque Instituti nostri Functiones, non parum moraretur; Omnes &

80 C. DE MISSIONIBUS CETER.

Singuli ab illis dirigendis omnino abstinebunt: Nullusque eas invisit, aut apud illas prædicabit, etiam in ipso Missionum cursu, nisi prius ad id expressam Superioris, saltem Particularis facultatem habuerit: & licet nostra Congregatio ad Puellas seu Mulieres Communicatis Charitatis dirigendas, ex ipsarum Institutione jam deputata sit, Nemo tamen ex Nostris illarum Directioni operam dabit, aut apud illas se conferet, aut etiam cum illis habebit colloquium, sine ejusdem Superioris licentia.

12. Ceterum intelligent Omnes & Singuli, quod Ministeria nostra, Domi exercenda erga Ecclesiasticos externos, Ordinandos maxime & Seminaristas, sicut & erga alios in Seccessu spirituali dirigendos, non debent, sub prætextu Missio-

CONGREGATION. FUNCION. &. 81
num, negligi: hæc enim oportet facere, & illa non omittere: cum ad utrumque munus obeundum, quoties a Prælatiſ et a Superioribus vocati ſumus, ex Instituto noſtro fere æqualiter [Licet Miſſiones ſint præferendæ] aſtringamur: & etiam diuturno conſtet Experimento, quosvis fructus ex iisdem Miſſionibus perceptos, vix poſſe diu conſervari ſine Parochorum adjuſtamento; quorum perfectioni non parum conferre videntur præfata Miſteria: idcirco unusquisque ad illa recte & pie exercenda, ſe Deo lubenter dicabit. Quod ut melius & facilius exequatur, eas Inſtructiones, quæ ad id ſolent dari a Superioribus noſtris exacte obſervare ſtudebit.

CAPUT XII.

De nonnullis Mediis & Adjunctis ad prædictas Functiones Bene & Fructuose obeundas, requisitis.

1. Quemadmodum Congregatio, in ipso Regularum seu Constitutionum istarum initio, sibi Christum Dominum proposuit imitandum, in eo quod cæpit Facere & Docere; ita in hoc finali capite necesse est, ut ipsum pariter statuat sequi in eo quod bene omnia fecit: Quidquid enim Boni egerimus, id pœnam potius meretur, quam præmium, nisi bene fiat. Quapropter conveniens fuit hæc pauca Documenta ac Media ad præfatas Functiones Bene exercendas conducenda, adjungere: quæ Omnes nostri

C. 12. DE NON. MDI. & ADJ. & 83
missionarii in usu habere diligenter curabunt.

2. Unusquisque in singulis operibus suis; & præsertim in Concionibus, aliisque Congregationis Functionibus purissima soli Deo placendi intentione, quantum in se erit, animari, illamque identidem, maxime initio præcipuarum actionum, renovare studebit: Sed in primis cavebit, ne in iis ullum, vel hominibus placendi, vel sibi satisfaciendi desiderium admittat; quod quidem sanctissimam quamque actionem posset inficere ac depravare; juxta doctrinam Christi: *Si oculus tuus fuerit nequam, totum corpus tuum tenebrosum erit.*

3. Et quoniam, ut ait Apostolus, quandoque contingit, ut, cum spiritu cœperimus, carne consummemur; quod solet accidere, vel cum actionem nos-

84 C. 12. DE NONNULLIS

tram subsequitur vana quædam complacentia, qua iuani-ter pascimur, si cum hominum plausu illa nobis successerit; vel cum ita nobismetipsis graves ac molesti videmur, ut nullo modo possimus conquiescere, si actio nostra minus felicem exitum sortita fuerit: Ideo omni cura ac diligentia cavebimus, ne in ullo eorum unquam delinquamus. Ut autem priori malo occurratur, hanc Veritatem nobis ob oculos ponemus; omnem gloriam Deo, nihil vero nobis tribuendum, nisi confusionem: Deinde valde timendum, ne, si huiusmodi plausibus vane delectemur, hæc verba Christi audiamus, *Amen dico vobis, recepistis mercedem vestram.* Posterioris vero mali remedium hoc erit, continuo ad veram Humilitatem, & propriæ Abjectionis amorem, quem

MEDIIS & ADJUMENTIS &. 85

Deus a nobis tunc exigit, confugere; deinde attente considerare, sæpissime ex hujusmodi contradictionibus patienter toleratis tantum Gloriæ Nomini Dei, & Proximo utilitatis accedere, quantum ex Prædicationibus Populo gratis, ac in speciem fructuosis sperare possemus.

4. Et quia duo illa mala Concionatoribus infesta, inanis scilicet Complacentia, & inordinata Inquietudo, solent etiam oriri ex propriis tum Laudibus, tum Censuris, circa hujusmodi actiones publicas auditis: Nemo Nostros, præsertim si aderint, ob raras naturæ vel artis Dotes, maxime ob Conciones eloquenter, & cum hominum plasu habitas collaudabit: aut e contra ob Scientiæ sive Eloquentiæ defectus, aliosque ejusmodi inter prædicandum anno-

86   c. 12. DE NONNULLIS

tatos, redarguet. Quod si qui, ad pusillanimitatem temperandam, aut vanum pruritus cohibendum, aliqua indigerent vel congratulatione, vel admonitione, Superioris erit id efficere, aut aliquem deputare, qui prudenter, & privatim utrumque præstet. Nefas tamen non erit, interdum illos, ob Humilitatis, Mortificationis, Simplicитatis, aliarumve ejusmodi Virtutum actus, etiam in ipsis Prædicationibus productos, commendare; dummodo sobrie, discrete, ipsis absentibus & coram Deo id agatur.

5. Quamvis Simplicitas, quatenus primaria, & maxime propria Missionariorum Virtus, ab iis semper & ubique sit fideliter exercenda; illam tamen accuratius ad praxim redigemus in Missionibus, maxime dum verbum Dei annunciabi-

MEDIIS & ADJUMENTIS & 87
mus Rusticanis, cum quibus, tanquam Simplicibus, esse debet ex ore nostro Sermocinatio ejus. Idcirco stilus Concionum nostrarum, & Catechismorum simplex erit, & ad captum Populi; necnon juxta simplicem Methodum qua usa est usque adhuc Congregatio. Propterea unusquisque a molli & affectata locutione abhorrebit: nec studebit in Cathedra Veritatis. curiosos & nimis exquisitos animi conceptus, & inutiles argutias proferre, attendens Christum Dominum, ejusque Discipulos, simplici loquendi modo usos fuisse, atque ita amplissimam messem, fructusque copiosissimos attulisse.

6. Qui Seminariis Externorum, Directioni Ordinandorum, Conferentiis cum Parochis, & aliis Ecclesiasticis, aut similibus Exercitiis applica-

88 C. 12. DE NONNULLIS

buntur, illa simplici, ac populari loquendi ratione similiter utentur: & insuper studebunt eos omnes, non minus ad Pietatem quam ad Doctrinam, tam exemplo, quam verbo promoveri; sed præsertim nitentur eum illis agere in omni Humilitate, Mansuetudine, Reverentia, & Affabilitate. Qui vero Exercitiis Spiritualibus tradendis vacabunt, eadem, quoad fieri poterit, observabunt.

7. Quandoquidem Novæ, aut Particulæres Opiniones plerumque nocent & suis Authoribus, & sectatoribus, cavebunt Omnes & Singuli ab hujusmodi Novitate & Particularitate, imo semper in Doctrina, in Dictis, & in Scriptis, quoad fieri poterit, convenient, ita ut, juxta Apostolum, *Omnes idem sapere, & sentire* ac etiam idem dicere possimus.

8. Et quoniam, ut ait Sanctus Zeno, *Curiositas Reum, efficit non Peritum; &* secundum Apostolum, *Scientia inflat* tuæ maxime, cum ejus Consilium negligitur, *Non plus, scilicet, sapere, quam oportet sapere, sed sapere ad Sobrietatem;* Idecirco Omnes, sed Præsertim Scholastici, continue invigilabunt, ne illa inordinata sciendi Aviditas, corda sua sensim invadat: non tamen desinent studiis ad functiones Missionarii rite obeundas necessariis, impense vacare; dummodo præcipua cura sit addiscere scientiam Sanctorum, quæ in schola Crucis docetur; ita ut nonnisi Jesum Christum valeant prædicare, exemplo ejusdem Apostoli; qui etiam scribens ad Corinthios, ingenue fatetur, quod non judicavit se aliquid scire inter illos, nisi Je-

90 C. 12. DE NONNULLIS

sum Christum, & hunc Crucifixum.

9. Inter omnia Evangelii Documenta, iis, qui in vinea Domini laborant necessaria, hoc Nobis debet esse commendatissimum: *Qui inter vos vult esse major, fiat sicut minor, & aliorum minister*: Etenim, si quando ab hujus Documenti observatione cessaret Congregatio, confestim inordinato Gloriæ appetitu in eam grassante, penitus destrueretur; quippe qui sese in animos natura sua ad elationem proclives facillime insinuans, eos ad plurima impellit mala, sed præsertim ad Officia honorifica ambienda, tum ad invidiam in eos, qui ad illa provehuntur concipiendam; vel etiam ad propriam satisfactionem exquirendam, si ipsi in illis gradibus constituentur; Qui quidem il-

MEDIIS & ADJUMENTIS &. 91

lecti ac delusi specioso Glorio-
læ fulgore, in quem solum o-
culorum aciem intendunt, pro-
ximum præcipitium non atten-
dentes. in illud tandem misere
delabuntur. Ideo nihil Nobis
potius erit, quam ut hoc Su-
perbiæ Monstrum fugiamus.
Quod si Ambitio corda nostra
jam occupaverit, statim juxta
præfatum Domini Consilium,
illam expellere conveniet per
intimum Humilitatis actum,
quo in oculis nostris fieri vilio-
res nitamur, locumque novissi-
mum semper tenere percupia-
mus. Si vero ob officia aut
Munera honorifica quibus fun-
gimur, Nos vana gloria inqui-
natos noverimus, remedium
contra illam hoc erit: **Quam-**
primum a Superiore petere
cum (submissione tamen) ut
ab iis muniis Nos amoveat,
& ad vile aliquod Ministe-

92 C. 12. DE NONNULLIS

rium pro suo arbitrato applicet.

10. Omnes quoque singulari studio primos Invidiæ motus reprimere curabunt, qui ex eo oriri possent, quod aliæ Congregationes, fama, hominum favore, & honorificis occupationibus Nostram superent; certo sibi persuadentes, non interesse per quos Christus annuncietur, dummodo annuncietur; & æqualem, vel etiam quandoque ampliorem gratiam, & meritum nobis accedere, cum de Bonis aliorum Operibus gaudemus, quam si eadem nos ipsi cum propria satisfactione, vel intentione minus perfecta, faceremus: Idcirco quisque nitetur Spiritum Moysis induere, qui rogatus, ut quosdam Prophetantes prohiberet, exclamavit: *Quis tribuat ut omnis Populus prophetet, & deus eis Dominus*

MEDIIS & ADJUMENTIS &. 93

Spiritum suum? Præterea ceteras quasvis Congregationes Nostra longe digniores æstimabimus, licet illam majori cordis affectu prosequi debeamus; ut puer bonæ indolis Matrem suam, quamvis pauperem & deformem, multo plus diligit, quam ceteras quasque, etiamsi divitiis & forma conspicuas. Intelligent tamen omnes, tene-
rum hunc Amorem spectare tantum Personas, Virtutes, & Gratiam ipsius Congregationis, non autem quod in ea delectabile est, vel hominum plausu emicat: id quod speciali studio profitebimur odisse & fugere, non solum quisque quod ad se attinet, sed etiam quod ad totam ipsam Congregationem: ita ut ne quidem appetamus, ut ipsa ab hominibus videatur, eique applaudatur, sed potius humilietur & abs-

94 c. 12. DE NONNULLIS

condatur in Domino; mente recolentes eam esse Granum illud Sinapis, quod, nisi seminatam & occultatum in terra fuerit, crescere, fructumque facere non potest.

11. Cavebunt similiter Omnes a duobus aliis Vitiis, quæ non minus Instituto Missionis, quam sibi invicem sunt opposita, tantoque magis pernicio-sa, quanto minus talia appa-
rent; eo quod sensim aliam induant speciem; ita ut persæpe pro veris Virtutibus sumantur: hæc autem sunt Spiritus Ace-
diæ, & Zelus indiscretus: Pri-
mum quidem paulatim animo subrepens, prætextu discretio-
nis in corporis conservatione necessario adhibendæ, ut inde ad Dei Cultum, & Animarum Juvamen simus aptiores, Nos ducit ad Corporis commodita-
tes exquirendas, necnon ad La-

MEDIIS & ADJUMENTIS &. 95

borem, qui Virtutem comitatur, fugiendum; quem ideo multo majorem falso demonstrat, ut illa quasi odio digna nobis appareat, quæ per se est semper ab omnibus adamanda; & sic incurramus maledictionem illam a Spiritu Sancto pronunciatam in hujusmodi Operarios, qui faciunt Opus Dei negligenter, aut fraudulenter. Alterum vero, amorem proprium, aut nostram indignationem obtegens, nos ad nimiam asperitatem tum in peccatores, tum in nos ipsos exercendam, aut ad laborem supra vires, aut etiam contra Obedientiam, cum corporis & animi detrimento suscipiendum, impellit, ut remediis postea ardentè quærendis nos implicet, & hoc pacto Segnes & Carnales efficiat. Ab his igitur duobus extremis Omnes declinare, mediumque sem-

96 c. 12. DE NONNULLIS

per tenere, totis viribus nitemur; quod quidem medium sine dubio reperiemus in exacta Regularum seu Constitutionum nostrarum bene intellectarum observantia, necnon in labiis eorum qui custodiunt Scientiam, in quorum manibus, speciali Dei ordinatione, Animæ nostræ sunt; si tamen humiliter ac confidenter de ore eorum, quoties opus erit, legem requiramus, eorumque Directioni omnimode, & perfecte subjiciamur.

12. Ante omnia memores erimus, quod licet iis Virtutibus, ex quibus Missionis Spiritus componitur, Nos semper instructos esse oporteat, illis tamen Nos tum maxime muniri expedit, cum tempus Ministeria nostra apud Ruricolas exercendi advenit, illasque tunc debemus mente conspice-

MEDIIS & ADJUMENTIS &. 97

re, velut quinque limpidissimos Davidis lapides, quibus percussus etiam primo ictu infernalem Goliath in Nomine Domini Exercituum devincemus, Philistinosque, id est, Peccatores Servituti Dei subjiciemus; si tamen prius Arma Saulis deponamus, & Funda ejusdem Davidis utamur: si videlicet cum Apostolo, non in persuasibilibus, aut doctis humanæ sapientiæ verbis, sed in Doctrina & Ostensione Spiritus & Virtutis [tametsi sermo noster sit contemptibilis] ad Evangelizandum prodeamus: animo recolentes, quod, sicut juxta eundem Apostolum, infirma, stulta, & contemptibilia Mundi elegit Deus, ut per illa hujus Seculi sapientes, ac fortia quæque confundat & destruat, sperari potest fore, ut ipse, ex sua infinita Bonitate, Nobis, licet in-

98 C. 12. DE NONNULLIS

dignissimis Operariis, det Grati-
am ei, pro modulo nostro,
cooperandi in Salutem Anima-
rum, præsertim Pauperum Rus-
ticanorum.

13. Omnes singulari colent
veneratione & amore Regulas,
seu Constitutiones nostras, e-
tiam quæ inter ipsas non tanti
viderentur momenti, eas omnes
spectantes, ut media Nobis a
Deo ipso tradita, ad perfectio-
nem Vocationi nostræ con-
gruentem, acquirendam, & con-
sequenter Animæ Salutem fa-
cilius utiliusque operandam.
Quapropter ferventia ac gene-
rosa sæpe concipient desideria
illas fideliter observandi. Quod
si quæ intellectui, aut sensui
nostro repugnent, in iis conti-
nuo nosmetipsos superare, ac
naturam vincere conamibur;
recogitantes, juxta verba Chris-
ti, Regnum Cælorum vim pati,
& violentos rapere illud.

MEDIIS & ADJUMENTIS &. 99

14. Ut autem hæ Regulæ seu Constitutiones Communes, sicut & Speciales ad suum cuiusque Officium pertinentes, memoriæ & animo altius inhæreant, & ita strictius observentur, Singuli apud se illas habebunt, ac saltem tertio quoque mense perlegent, vel audient: easque recte intelligere curabunt, & pro suis quisque circa illas defectibus, a Superiore aliquoties in anno pœnitentiam humiliter petent, ut ista humiliatione facilius a Domino veniam ipsorum defectuum obtineant, novasque contra relapsum in posterum vires assumant: Quinetiam illa fidelitas, quam in hac re præstanda exercuerint, argumentum erit Fidelitatis, quam in ipsis Regulis seu Constitutionibus observandis adhibuerint, signumque desiderii, quo erga pro-

100 c. 12. DE NON. MED. & ADJ. &
priam Perfectionem afficiuntur.
Quod si aliquem in earum ob-
servantia progressum quispiam
fecisse noverit; gratias Christo
Domino aget, ac supplicabit,
ut eas in posterum melius ob-
servandi Gratiam sibi, totique
Congregationi largiatur. Cete-
rum firmiter Nobis persuaden-
dum est, quod, juxta verba
Christi, cum fecerimus omnia
quæ præcepta sunt Nobis, di-
cere debemus: Nos servos in-
utiles esse, quod debuimus fa-
cere, fecisse, imo sine illo ni-
hil facere potuisse.

FINIS.

INDEX

CAPITUM HUIUS LIBELLI.

I.	<i>De Fine & Instituto Congregationis. . .</i>	1
II.	<i>De Documentis E- vangelicis. . . . .</i>	5
III.	<i>De Paupertate. . . .</i>	23
IV.	<i>De Castitate. . . .</i>	27
V.	<i>De Obedientia. . . .</i>	31
VI.	<i>De iis quæ ad Infir- mos spectant. . . .</i>	38
VII.	<i>De Modestia. . . .</i>	40
VIII.	<i>De mutua Nostro- rum Conversatione. .</i>	44
IX.	<i>De conversatione cum Externis. . . . .</i>	53
X.	<i>De piis Exercitiis in</i>	

	<i>Congregatione obser-</i> <i>vandis. . . . .</i>	58
XI.	<i>De Missionibus, ce-</i> <i>terisque Congrega-</i> <i>tionis Functionibus,</i> <i>erga Proximum o-</i> <i>beundis. . . . .</i>	73
XII.	<i>De nonnullis Mediis,</i> <i>& Adjumentis, ad</i> <i>prædictas Functio-</i> <i>nes obeundas, requi-</i> <i>sitis. . . . .</i>	82

EXPLICATIO

VOTI PAUPERTATIS.

EXPLICATIO

VOTI PAUPERTATIS.

EX CONV. GEN. XI. SESS.

15. 16. 17. 18. 19.

Conventus circa votum paupertatis declarat :

1° Nos habere dominium bonorum immobilium et beneficiorum simplicium quæ, cum vovemus, possidemus aut in futurum possidebimus.

2° Nos habere dominium reddituum illorum bonorum immobilium et beneficiorum simplicium, ita tamen ut, illæso paupertatis voto, eos expendere

— 2 —

vel in proprios usus convertere non possimus sine licentia Superioris, vel etiam in opera pia expendere.

3° Nos habere dominium bonorum immobilium quæ nobis hæreditario jure obveniunt.

4° Nos habere dominium bonorum immobilium quæ vel propria pecunia, vel donatione intuitu personæ facta, legato, aut alia quavis ratione legibus permissa acquirimus.

5° Nos habere dominium bonorum mobilium quæ, vel propria pecunia, vel donatione intuitu personæ privatæ facta, aut alio quovis modo legitimo acquirimus, nisi levioris sint

— 3 —

nomenti et usui Missionariorum accommodata : quo casu, quilibet censetur ea Communitati cedere, juxta mentem sancti Vincentii et morem hactenus in Congregatione servatum. Si autem pretiosa sint, et statum nostrum non deceant, nec ea sine licentia Superioris servare, nec iis etiam cum illius facultate uti, illæso paupertatis voto, possumus.

6° Non peccare contra votum paupertatis qui, sine licentia Superioris, disponit testamento de suis bonis immobilibus.

7° Non peccare contra votum paupertatis qui, sine licentia Superioris, disponit inter vivos

— 4 —

de bonis suis immobilibus. Cum autem, cæteris omnibus congregatis ita sentientibus, tres tantum in aliam abierint sententiam; ne quis tamen remaneat violati in hoc casu voti metus censuit conventus concedendam esse et concedit omnibus licentiam disponendi etiam inter vivos de bonis suis immobilibus; salvo tamen, ut servetur ordo, et multis incommodis eatur obviam, usu regulis Visitatoris præscripto, rem cum Visitatore communicandi.

8º Declarat conventus non peccare contra votum paupertatis qui, sine licentia Superioris, acceptat aut resignat

— 5 —

beneficium simplex : si quæ tamen faciendæ sint ab eo expensæ in beneficii adeptione, non potest eas sine licentia Superioris, illæso paupertatis voto, facere.

9° Nos posse sine licentia Superioris, illæso paupertatis voto, acquirere immobilia aut census annuos ex pecunia quæ jure sanguinis hæreditario aut ab intestato ad nos pervenit; non posse vero alia bona mobilia sine licentia Superioris, illæso paupertatis voto, comparare etiam ex pecunia quæ jure sanguinis hæreditario aut ab intestato ad nos pervenit.

10° Violati paupertatis voti

— 6 —

reum esse, qui bona vel mobilia vel immobilia, sine licentiâ Superioris, comparat ex pecunia quæ ipsi advenit legato, donatione inter vivos, intuitu ipsius personæ facta, vel alio quovis modo legitimo, vel etiam ex redditibus bonorum suorum immobilium aut beneficiorum simplicium.

11° Declarat conventus se, juxta mentem sancti Vincentii et Majorum nostrorum traditiones, sentire reum esse violati paupertatis voti qui, sine Superioris licentia, pecuniam sibi propriam secum gestat, apud se vel apud alium servat, nec quemquam debere, si

— 7 —

secus agat, tutum se in conscientia confidere.

12° Declarat conventus peccare contra votum paupertatis eum, qui redditus suos servat sine animo eos expendendi cum facultate Superioris, vel in proprios usus necesarios vel in opus pium.

13° Non peccare contra votum paupertatis qui, sine licentia Superioris, pecuniam suam expendit ad reparationes necessarias bonorum suorum immobilium aut beneficialium faciendas.

14° Non peccare contra votum paupertatis qui, sine licentia Superioris, remittit vil-

— 8 —

lico pensionem annuam suorum immobilium, aut illius partem, si illa pensionis diminutio aut remissio sit ex justitia aut æquitate debita; secus si sit liberalis et mere gratuita donatio.

15° Peccare contra votum paupertatis qui, sine licentia Superioris, parentibus non indigentibus donat verbo vel scripto, tituli sui patrimonialis aut aliorum suorum immobilium redditus.

16° Peccare contra votum paupertatis qui pecuniam undecumque acquisitam expendit in usus Canonibus, regulis Congregationis Missionis, aut Decretis conventuum generalium

— 9 —

adversos, etiam data a quovis Superiore licentia.

17° Declarat conventus neminem Nostrum posse, illæso paupertatis voto, sine licentia Superioris accipere, sibi que retinere datum intuitu functionum, officiorum aut ministerii sibi commissi, ac speciatim missarum stipendia, atque injustitiæ in Congregationem reum esse, si id in suum aut alienum usum impendat.

18° Peccare contra votum paupertatis qui, clam Superiore, bona Communitatis subripit, donat, in alienam domum asportat, externis commodat, aut alio quovis modo in suum vel

— 10 —

alienum usum convertit, et negligentia sua perire aut deteriora fieri patitur.

19° Ejusdem contra votum paupertatis et justitiam peccati reos esse Superiores qui, se non dominos esse bonorum Communitatis sed dispensatores et œconomos immemores, ea in usus a statu nostro alienos absumunt et prodigunt. Meminerint etiam se esse patres-familiæ, sui officii esse confratrum suorum necessitatibus, et honestæ ac statui nostro accommodatæ sustentationi, libenti et liberali animo providere.

20° Peccare contra votum

— 11 —

paupertatis qui, sine licentia Superioris, vendit vel alteri donat libros et alia, etiam propria pecunia cum Superioris facultate comparata. Quantum ad librorum in aliam domum asportationem, standum est regulis Superioris localis cap. 6 parag. 7.

His ita declaratis, conventus supplex enixe rogavit R. A. D. D. Superiorem generalem ut, pro sua prudentia revocet licentias generales, si quæ sint concessæ Missionariis, vel expendendi, inconsulto Superiore locali, redditus suos aut alia mobilia, vel stipendia missarum retinendi et expendendi; mo-

— 12 —

neatque Visitatores et Superiores locales ne ejusmodi indefinitas, quoad tempus et modum, pecuniæ expendendæ licentias, vel facultates ullas pecuniã expendendi in usus Canonibus, regulis Congregationis aut Decretis conventuum generalium nobis interdictos concedant. Denique jubeat Visitoribus et Superioribus localibus ut suprascriptas circa votum paupertatis declarationes familiæ suæ quisque frequenter legat, atque sedulo invigilet ut omnes ad eas suos componant mores; et si quis secus se gesserit, eum prius paterne monitum, tum severe

— 13 —

increpatum, tandem, nisi resipiscat, ad Visitatorem, et si in pervicacia obstinate perseveret, deferat ad Superiorem generalem, qui in eum pro delicti merito animadvertet.

